

Основна школа „Франце Прешерн“

Сонет

*Година – II, број – 3.
Децембар 2020. године*

Импресум

Часопис ученика и наставника
Основне школе „Франце Прешерн“
„Сонет“
Година – II
Број – 3.
Динамика излажења –
– полугодишњак

Издавач

Основна школа „Франце Прешерн“

Главни и одговорни уредник

Биљана Благојевић

Редакција**Лектура и коректура**

Снежана Милић, проф. срп. јез. и књиж.

Ликовни уредник

Тања Ђокић, проф. ликовне културе

Тим за израду часописа

Добрила Кузмановић, проф. историје
Тијана Морић, проф. биологије
Наташа Тончев Благојевић, проф. разредне наставе
Биљана Вишњић, проф. енглеског језика
Виолета Учур, проф. разредне наставе
Драгана Тасић Стојановић, проф. разредне наставе

Наставници сарадници

Миленка Братић, наст. разредне наставе
Сања Стајић, наст. разредне наставе
Наташа Јаредић, наст. разредне наставе
Маја Динић, проф. разредне наставе
Јелисавета Хрњаковић, проф. физике
Јелена Трошић, проф. срп. јез. и књиж.
Сузана Николић, школски педагог
Душица Трајковић, школски психолог
Тамара Трифуновић Живковић, проф. срп. јез. и књиж.

Извори:

У изради часописа
коришћене фотографије Николе Недељковића,
фотографије из личне и школске архиве,
фотографије и текстови
са званичне Фејсбук-странице школе,
као и фотографије са Фејсбук-странице ГО Раковица

Ученици сарадници:

Лука Бабић I₂
Вук Мијаиловић I₂
Дуња Пајић I₂
Ленка Михајловић I₃
Милица Славковић I₃
Љупка Срећковић II₁
Сара Ристановић II₂
Аљоша Михајловић III₂
Катарина Бекић III₃
Лола Бјелић III₃
Срна Гаврилов III₃
Ђорђе Глишић III₃
Неда Гогич III₃
Лана Драмићанин III₃
Ђорђе Тасић III₃
Сташа Шапески III₃
Огњен Цветковић IV₁
Вукашин Стајић IV₂
Глорија Глишић V₂
Лара Грандић V₂
Анђела Јевремовић V₃
Вања Максимовић V₃
Лука Ристановић V₃
Лука Капетановић VI₁
Мара Ковачевић VI₁
Лазар Антић VI₂
Валентина Башић VI₂
Ђорђе Брадић VI₃
Даница Бронзић VI₃
Емилија Петрица VI₃
Александар Пешић VI₃
Лука Симић VI₃
Данило Глишић VII₁
Ана Комлен VII₁
Јана Живановић VII₂
Елена Степановић VII₂
Срђан Бекић VII₃
Ивана Никчевић VIII₁
Теодора Јеремић VIII₂
Невена Кадић VIII₂
Матеја Николић VIII₂
Ања Буторац VIII₃
Дуња Пановски VIII₃
Тамара Шапић VIII₃
Стефан Шоргић VIII₃

Наша адреса
Станка Пауновића Вељка 45
011/3581528
osfrancepresern@gmail.com

Тираж – 500

Штампа – D-BOX
Томе Маретића 10, Београд
www.dbox.rs

Пријатељство помера границе

Време изазова... Искушења... Моралних дилема. Време када су на тесту наша одговорност, људскост, наше стрпљење. Време када смо одвојени од пријатеља, а тако су нам потребни.

И управо у том тренутку, сложе се неке коцкице живота и нова, драга, мила лица ушетају у њега. У живот школе „Франце Прешерн“ ушетали су пријатељи. Или можда нови сарадници, нови партнери. Или најлепше речено – све то заједно.

Дана 23. 10. 2020. год, наша школа имала је велику част и задовољство да угости директоре три основне школе из региона. Били смо домаћини за ОШ „Мехмедалија Мак Диздар“ из Сарајева, коју је представљала гђа Самира Нукић, ОШ „Пале“ са Пала и гдина Александра Рајића и ОШ „Небојша Јерковић“ из Буђановаца, код Руме, испред које је био гдин Ђорђе Мирковић. Овај сусрет је уприличен свечаним потписивањем Протокола о сарадњи, а срдачну добродошлицу уваженим гостима пожелели су директор школе Биљана Благојевић и неколико чланова колектива ОШ „Франце Прешерн“.

Потписници Протокола, договорили су се да у доброј вери заједнички раде на оснаживању поверења између различитих друштвених група и народа, обезбеђивању пријатељских односа у својој земљи и земљама региона и прихватању културне разноликости и интеркултуралног разумевања. Ово пријатељство пратиће и низ заједничких активности као што су размена искустава у циљу унапређивања рада школа, организација и реализација предавања за ученике и наставнике у циљу праћења иновација и пружања прилике ученицима да изразе свој таленат и афирмишу знања, повећање компетенција ученика и наставника кроз размену примера добре праксе, укључивање ученика, наставника и родитеља у пројектне активности међу школама, као и међусобне посете наставника и ученика, према могућностима.

У скромном и кратком обиласку Београда заједно са гостима, подсетили смо се колико смо међусобно слични, а шта је то што нас, ипак, мало разликује – недовољно да нас раздвоји и таман да нас изнова повеже.

И тако... Чекајући да се разиђу облаци, верујемо у дугу пријатељства и радујемо се новим сусретима.

Сузана Николић, школски педагог

Потписници Протокола о сарадњи
Ђорђе Мирковић, Биљана Благојевић, Самира Нукић и Александар Рајић

Међународна сарадња кроз пројекат *CRIMSON through Debate to become global Citizens*

Међународни пројекат *CRIMSON through Debate to become global Citizens* одобрила је организација Еразмус+ у оквиру Школских партнерстава за размену.

Чланови Еразмусовог тима ученика и дебатне секције наше школе на часовима енглеског језика

Координатор овог пројекта је Основна школа „Франце Прешерн“ из Марибора. Пројекат ће бити суфинансиран средствима програма Еразмус+ Европске уније у оквиру Школских партнерстава за размену.

Основни циљ овог пројекта је размена добре праксе у коришћењу дебате у настави, како на часовима енглеског језика, тако и на другим часовима. Вођење дебате развија комуникацију, јача критичко размишљање и вештине аргументованог брањења става. Пројекат ће трајати две године током којих ће одабрани Еразмусов тим ученика, као и ученици петог, шетог, седмог и осмог разреда, имати различите активности. Чланови тима ученика су Матеја Николић VIII₂, Дуња Пановски VIII₃, Слободан Јањић VII₁, Ана Комлен VII₁, Ленка Димитријевић VII₁, Дуња Јоксимовић VII₃, Миа Дамњановић VII₃, Милица Ковачевић VII₃ и Гала Глишић VII₃.

О свим будућим активностима извештаваћемо вас редовно посредством сајта и званичне Фејсбук-странице наше школе, као и током наредних бројева школског часописа. Радујемо се новим сусретима, и надамо се да ће нам спољна ситуација омогућити да се уживо упознамо са ученицима и колегама из ових партнерских школа.

Координатор пројекта Биљана Вишњић, проф. енглеског језика

Посетите званични сајт пројекта!

Пратите нас и на сајту наше школе!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Свечани пријем првака

Искуства оних који су нас од малих ногу усмеравали (наших родитеља и њихових предака) сведоче нам да је сваки почетак тежак. Са друге стране, још је важније нешто отпочети, но уопште се и не упустити у авантуру звану „изазов“, а сви врло добро знамо да „и најдужи пут почиње првим кораком“.

С обзиром на околности у којима се (с)налазимо, ево, већ месецима уназад, најсвежији почетак који је за нама био јесте и те како оптерећен свакидашњом тескобом која је претрпела да нам засени један од најупечатљивијих почетака којег се сећамо читавог живота... Но, нисмо се дали!

У брижљиво одабраним временским размацима, свечано „обучени“ велелепни хол наше школе пунио се малим главама будућих великих људи – готово свака бранша имала је тог 31. августа свога представника и међу нашим „редовима“.

Онако како то редослед налаже, дочекивале смо ученике првог разреда, почев од 16.00 сати. У уједначеним групама родитељи су доводили своје „мале копије“ којима би се прво обраћала Биљана Благојевић, директор наше школе, а потом и једна од нас која је предодређена да се током наредне четири године стара о овом најосетљивијем делу нашег друштва. Међу домаћинима били су и учитељи боравка Драгана Крстић, Снежана Соковић и Марјан Антић, потом наставница енглеског језика Адријана Јовић, вероучитељ Лела Мирковић, као и педагог Сузана Николић и психолог Душица Благојевић.

Иако смо се упознали са пристојне удаљености, иста нас неће спречити да се у годинама које долазе нераскидиво зближимо и сложено приведемо крају прво образовно путовање јер... како ми учимо децу, тако и деца уче нас. Ваљда се то назива равнотежа...

Учитељице првог разреда Наташа, Маја и Сања

Учитељице I разреда Наташа Јаредић, Сања Стајић, Маја Динић и директор школе Биљана Благојевић

Еколошка недеља

У оквиру предмета Пројектна настава, ученици трећег разреда учествовали су у пројекту *Еко филм – еко прича*. Ученици су имали задат да направе еко причу или сниме еко филм о заштити и очувању животне средине. Током трајања Дечје недеље управо су деца била та која су одлучила да та недеља буде и еколошка.

Еколошка недеља заснива се на активностима које су подређене природи и екологији. Млади еколози су се са великим еланом укључили у пројекат и на тај начин нам показали да је код њих развој еколошке свести све више присутан, те да га и они сами све више негују.

Постоји безброј начина да допринесемо заштити животне средине. Ученици су нас подсетили колико и како да користимо *воду* јер мале ствари могу да направе велику разлику. Неки од њих су се бавили *рециклирањем* и показали нам како можемо помоћи у смањењу загађења, а неки су нам указали на то да, *уместо аутомобила*,

можемо користити и *протинет*.. На тај начин, смањићемо загађеност ваздуха, сагорети калиорије и побољшати своје здравље.

Верујемо да ће и у годинама које долазе наши ученици преносити еколошку мисао својим млађим другарима.

Драгана Тасић Стојановић,
проф. раз. наставе

Теодора Јеремих VIII₂

Мали чувари природе за велике промене

Јесте ли се некад запитали да ли чините све што можете да сачувате природу? Да ли смо свесни значаја екологије? Јесу ли деца спремнија од одраслих да се томе посвете? Само су нека од питања која буде нашу свест...

У времену када је техника спонтано преузела пажњу људи, све мање времена проводимо у природи, па је самим тим и наша свест о њеном очувању мања него пре. Одрасли се не баве тиме јер немају времена, а деца – јер немају од кога то да виде. Управо зато су чувари природе добра прилика да упуте децу и младе на природу и њено очување. Можда су старији свеснији значаја здраве природе, али су млади ти који имају енергију да се боре и организују различите активности, само треба да упутимо једне на друге.

Иако је пандемија вируса корона, ове године, озбиљно запретила да нас још више отуђи од природе и једне од других, нисмо се дали. У договору са наставницама чувара природе и цртања, сликања и вајања обележили смо Светски дан животиња и Светски дан хране. У холу школе направили смо изложбу портрета животиња и тако им дали могућност да нам кажу шта оне мисле... Неке су нас само немо посматрале док су друге, тужног израза лица, указивале на све тежу ситуацију у којој су се нашле. Људи им уништавају станишта, изловљавају их због хране и из користи, лове као трофеје, колекционари одвајају велике своте новца за њихова крзна, кљове, рогове... Ми желимо да им помогнемо да поново буду срећне.

Током октобра правили смо и фотографисали здраве оброке и тако скретали пажњу на значај правилне исхране у очувању здравља.

Пред нама су нови дани еколошког клендара које ћемо обележити са надом да ће наше мало постати глобално велико.

Мара Ковачевић VI₁

Дечја недеља

Традиција обележавања Дечје недеље у свету и код нас мери се деценијама. Дечја недеља је први пут обележена 1934. године, на предлог организације Пријатељи деце Србије, а 1987. године дефинисана је Законом о друштвеној бризи о деци.

Манифестација Дечја недеља се сваке године одржава у месецу октобру са циљем скретања пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрастају у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остваривање потенцијала.

Ове године Дечја недеља је обележена од 5. до 9. октобра под слоганом „Подељена срећа два пута је већа“, инспирисаним стиховима песме „Добар друг“ нашег великог песника Јована Јовановића Змаја.

Ученици одељења I₁

Њихови старији другари, ученици четвртог разреда, обележили су Дечју недељу изложбом радова од пластелина и цртежа.

Деца су и у овим измењеним околностима показала да су народ посебан.

Наши најмлађи ученици, ученици првог разреда, након радионице чија је тема била Дечја недеља, истакли су да је срећа када се играју, а да је већа када је поделе са неким. У ту сврху организована је активност „Весели полигон“.

Ученици одељења I₃

Ученици одељења IV₂

Ученици одељења IV₂

Подељена срећа два пута је већа

Пријатељ је неко ко је добар према теби, а да би неко био добар према теби, и ти мораш да будеш добар према њему.

Неда Гозић III₃

Срећа је кад смо здрави, задовољни и кад се смејемо.

Лана Драмићанин III₃

Катарина Бекић III₃

Неда Гозић III₃

Пријатељ је за мене једна лепа и добра особа.

Лола Бјелић III₃

Срећа је неко ко ми често куца на врата.

Неда Гозић III₃

Пријатељ је особа која те испуњава.

Срна Гаврилов III₃

Срећа је кад слушаш учитељицу и од ње добијеш петицу.

Сташа Шапески III₃

Ђорђе Тасић III₃

У сусрет Дану школе

„Пачија школа“

Ученици I₃ припремају се за обележавање Дана школе, првачићима је све ово ново и први пут. Ове године тема је „Знаменити Срби“. Одлучили смо да кроз наше активности прикажемо лик и дело Јована Јовановића Змаја. Читали смо песме из књиге „Ризница песама за децу“. Ученици су били срећни што су за неке песме чули, а знају и да рецитију неке стихове, па и целе песмице. Упознали су се и са значајним моментима из живота познатог песника.

Поделили смо задатке, договорили се ко ће шта да научи како би један дан посветили нашем песнику Јовану Јовановићу Змају. Уз помоћ родитеља направљене су пачје капице, наши „костими“ за посебан дан.

Милица Славковић I₃

Петак, 6. 11. 2020. тематски смо посветили нашем чика-Јови Змају. Тај дан ученици су били пачићи у „Пачијој школи“. У школи су носили направљене капице, рецитовали научене песмице „Пачија школа“ и „Материна маза“, глумили, постављали питалице, цртали и слушали песмице. Било је весело, занимљиво, другачије... Активности смо забележили фотографијама и видео-записима, а оно највредније – остало је записано у нашим срцима.

Хвала нашем драгом чика-Јови Змају што нам је написао дивне песмице које су постале део нашег најранијег сећања, део нашег првог сусрета са књижевним делом, део нашег одрастања и, засигурно, нашег живота.

Сања Стајић, наст. раз. наставе

Прешерновци – хуманитарци

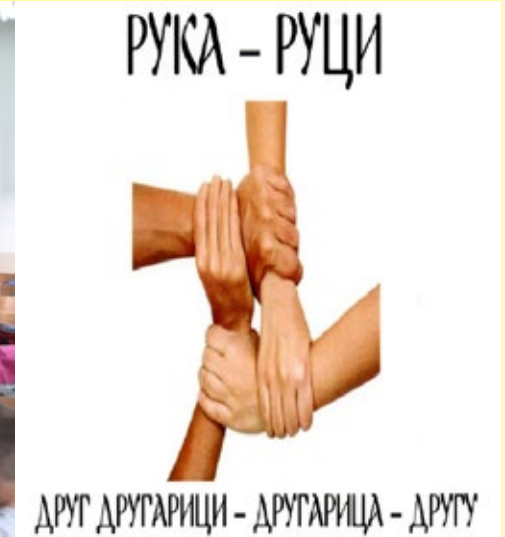
У сусрет Дану школе другара са Косова и Метохије

У суботу, 30. октобра, хуманитарна акција Удружења свесловенске писмености и заштите ћириличног писма под називом „Рука – руци (друг – другарици, другарица – другу)“ и под слоганом „Једна свеска за срећан почетак“, крунисана је онако како доликује. Помоћ коју смо, од 6. IX до 6. X, прикупљали за децу Косова и Метохије стигла је на своје одредиште и можемо с поносом рећи да је изазвала свеопшту радост оних којима је била намењена!

Председник Удружења господин Милан Милутиновић проследио нам је фотографије на којима се види како Марко Јовановић, професор српског језика и стипендиста Удружења који је остао да ради на Косову и Метохији, уручује деци само један део наше помоћи. Реч је о ученицима Основне школе „Вук Караџић“, Шилово, Гњилане, којима је на Митровдан, када запослени и ученици обележавају Дан школе, уручен и остатак донације.

Радујемо се што смо на овај начин и тог свечаног дана били уз своје незнане другаре са Косова и Метохије.

Снежана Милић, проф. срп. јез. и књиж.

Реците НЕ телесном кажњавању, ДА позитивном родитељству

Осим примера и савета како да превазиђу ситуације које могу довести до повишеног стреса и потенцијалног телесног кажњавања деце, у прилог оваквом начину реализације ишло је и произвољно време гледања на платформи коју ученици већ користе за праћење наставе на даљину.

Већ другу годину за редом у нашој школи реализује се обука за родитеље *Реци НЕ телесном кажњавању, ДА позитивном родитељству*, коју организује Центар за права детета уз подршку Владе Шведске.

У складу са тренутном епидемиолошком ситуацијом у нашој земљи, обука је одржана онлајн, у току прве недеље новембра, за родитеље ученика првог разреда који су имали прилику да презентацију са звучним записом прате преко платформе „Мајкрософт Тимс“.

Родитељима су, поред брошуре која поткрепљује ову тему и упитника за процену васпитног стила, подељени беџеви и магнети. За све сугестије, дилеме и питања родитељи су могли да се обрате водитељима обуке – педагогу школе Сузани Николић и учитељици Наташи Тончев Благојевић. Подршку и помоћ при реализацији обуке пружиле су учитељице првог разреда Наташа Јаредић, Маја Динић и Сања Стајић.

Наташа Тончев Благојевић,
проф. раз. наставе

Учимо кроз игру

Пано ученика одељења III₃

Светски дан јабука

Дана 20. X 2020. године у одељењу III₃ обележен је Светски дан јабука. Тога дана, кроз предавање и презентацију, ученици су имали прилику да се упознају са основним карактеристикама јабука, значајем јабука у исхрани људи, као и са многобројним занимљивостима о њима.

Задачи о јабукама на часу математике навели су их да размишљају и потруде се да дођу до решења. Читајући „Причу о јабуци“, имали су обавезу да упамте битне детаље како би одговорили на истраживачке задатке и показали да су разумели

прочитано. На часу ликовне културе цртали су јабуке, сецкали, лепили... направили и улепшали пано у учионици. Чланови драмско-рецитаторске секције Љиљана Ана Миловановић и Богдан Павловић тога дана били су у улози глумаца. Припремили су за своје другаре драмски текст „Јабука“, написан специјално за њих.

Након свих реализованих активности, ученици су уживали у сочним јабукама различитих сорти и боја.

Јабука је једина воћка која има свој дан који се обележава на светском нивоу; зато и заслужује да се њен дан обележи сваког октобра.

Виолета Учур, проф. раз. наставе

Тајни пријатељ

У октобру – месецу здраве хране, ученици одељења I₂ одлучили су да једну недељу посвете здравој храни. У току те недеље имали су задатак да сваки дан за ујину носе здраву храну, покажу је својим другарима и испричају нешто о њој. На тај начин постепено су се упознавали са разноврсном храном и кроз причу својих другара учили понешто ново.

Затим је донета одлука да у току те исте недеље одвоје и два дана за игру Тајни пријатељ. Једног дана, дечаци су донели по јабуку девојчицама и у тајности је оставили у ранчевима својих другарица, а наредног дана су то исто учиниле и девојчице дечацима. Последњег дана наведене недеље, ученици су покушали да погоде ко је био њихов тајни пријатељ и ко им је дао јабуку као симбол здраве хране.

Дуго ће прваци памтити недељу посвећену здравој храни и своју знатижељу да открију ко је баш њихов тајни пријатељ.

Маја Динић, проф. раз. наставе

Ученици I₂ – Дуња Пајић, Лука Бабић и Вук Мијаиловић

Из угла педагога и психолога

Неколико ствари које морамо знати о пубертету

ШТА ЈЕ ТО?

Пубертет (адолесценција) – прелазни је период између детињства и одраслости, период у коме долази до интензивнијег раста и сазревања, како физичког, тако и психичког.

КАДА ПОЧИЊЕ?

Прецизан период јављања првих промена је релативан, али оквирно се може рећи да почиње од 10. до 12. године.

КОЛИКО ТРАЈЕ?

Одговор на ово питање је такође незахвално дати прецизно, али је најчешће време трајања 4 до 5 година, што значи да се завршава око 14 – 16. године.

КАКО ГА ПРЕПОЗНАТИ?

У пубертету се интензивно расте, те су физичке промене код деце оно што прво „упадне у око“ посматрачу. Нагло израстање (поготово код девојчица), развој скелета, пораст тежине, неочврсла мускулатура, погурено држање тела. Дечацима се мења глас, постаје храпавији, јавља се почетна маљавост тела и лица. Због појачаног рада жлезда, појављују се бубуљице, као и појачано знојење.

Ово је период великих промена у животу појединца, означен и променама у односу према родитељима, вршњацима, моралним, идеолошким и другим вредностима, али пре свега – променама у односу на самог себе.

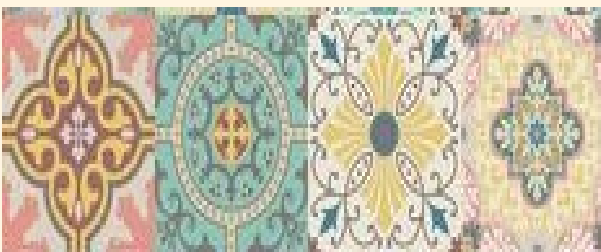
Тражећи себе, тинејџери не одаберу увек најадекватнији начин, па се неретко дешава да занемаре туђа осећања. Чести су сукоби са родитељима, наставницима и већа потреба за остваривањем социјалних релација. У овим годинама примат преузима вршњачка група, зато је важно да буде квалитетно одабрана јер утиче на формирање ставова, понашања, вредности.

Пубертет карактерише и емотивна нестабилност, варирање између крајности позитивних и негативних емоција. Може

бити присутна превише бурна реакција на надражаје или, с друге стране, повлачење у себе. Када осетите чувене „лептириће у стомаку“, то је знак да сте се коначно заљубили. Немојте се плашити, већ уживајте у том осећају!

Адолесценти постају способни да размишљају о ономе што је могуће, уместо да се ограничавају само на оно што је стварно. Развијају способност размишљања о апстрактним појмовима и схватају да су неки од њих неопипљиви, те да се не могу измерити. Постају способни да замишљају алтернативне могућности и објашњења, односно да развијају хипотетичко мишљење. Међутим, још увек не увиђају значај дугорочне добити неких одлука, већ је њихово размишљање усмерено на садашњост, па су им краткорочне добити значајније. За разлику од периода детињства, адолесценти сада почињу да преиспитују ствари и ређе су спремни да као апсолутну истину прихвате оно што им се каже. Оснажени новим способностима, они постају способнији (и спремнији) за расправе и сукобе мишљења са родитељима и наставницима.

ВАЖНО ЈЕ...

За здрав развој младих у периоду адолесценције неки фактори су се показали као ризични, а други – као пожељни. Пожељни фактори укључују приврженост родитељима, преданост школи и посвећивање социјалним активностима, док се ризичним факторима сматрају ауторитарна родитељска контрола (коју карактеришу претерана строгост и наметање правила и недостатак блискости с родитељима) и недостатак интимности у пријатељским везама.

ШТА ЧИНИТИ?

Важно је схватити да је ово нормална и очекивана развојна фаза, те ако се управо налазите у њој, а имате између 10 и 15 година, са вама је баш све у најбољем реду. Од великог је значаја да прихватите промене, да се не стидите да о њима разговарате отворено, да размените искуства са вршњацима, да водите рачуна о физичкој и менталној хигијени и да УВЕК потражите савет ако имате неке дилеме, страхове и недоумице.

Чланак са сајта www.blendspace.com ученицима прилагодили педагог Сузана Николић и психолог Душица Трајковић

Тамара Шапић VIII₃

Калина Котарски VII₁

НАЈУСПЕШНИЈИ УЧЕНИЦИ

у школској 2019/2020. години

1/1 Андрија Брекић 1/1 Николина Мејер 1/1 Љујка Срећковић 1/3 Лена Пејић 2/2 Алекса Борђевић 2/2 Софија Јовић 2/2 Уна Мићић 2/3 Кајсарина Бекић 2/3 Лана Драмићанин 2/3 Пејра Јордановић

4/1 Кајсарина Алексић 4/1 Маша Драмићанин 4/1 Ана Мандић 4/1 Ирина Милићевић 4/1 Немања Мирковић 4/1 Кајсарина Панјовић 4/1 Софија Радовановић 4/2 Лара Грандић 4/3 Теодора Брекић 4/3 Ивона Милосављевић

5/3 Борђе Брадић 5/3 Вук Ђукић 5/3 Александар Пешић 5/3 Лука Симић 6/1 Вук Бућковић 6/1 Лара Бековић 6/1 Слободан Јањић 6/1 Марија Јевћић 6/1 Ана Комлен 6/1 Лазар Крачуновић

6/2 Милош Сивановић 6/2 Елена Сивановић 6/2 Дуња Тадић 6/2 Милица Танасковић 6/3 Срђан Бекић 6/3 Алекса Богдановић 6/3 Гапа Глишић 6/3 Јован Гравац 6/3 Миа Дамњановић 6/3 Вања Милићевић

7/2 Владимир Лаловић 7/2 Мајдеја Николић 7/2 Виктор Савић 7/2 Весна Шалићур 7/3 Јован Брадић 7/3 Лука Зувић 7/3 Вукашин Ивановић 7/3 Алекса Илић 7/3 Никола Николић 7/3 Пејар Николић

8/2 Лука Лаловић 8/2 Лука Луковић 8/2 Исидора Магазин 8/2 Александар Манојловић 8/2 Сјанко Мирило 8/2 Теодора Мирковић 8/2 Немања Павловић 8/2 Најталија Пејровић 8/2 Елена Радовановић 8/2 Дорошја Радловић

2/3 Љиљана Ана Миловановић 2/3 Андреј Нешић 2/3 Богдан Павловић 2/3 Сјаша Шабески 3/1 Сјрахина Диларић 3/1 Јакша Дукић 3/2 Дариа Глишић 3/2 Нађа Пауновић 3/3 Дамјан Кошарски 3/3 Дрина Мишировић

4/3 Лука Рисићановић 5/1 Марија Зеленбаба 5/1 Маша Јовановић 5/1 Киша Мишировић 5/1 Најталија Мишировић 5/1 Маша Трошић 5/2 Лазар Анђић 5/2 Даница Бронзић 5/2 Елена Јовановић 5/2 Вељко Лашиновић

6/1 Косја Тодоровић 6/2 Ирена Валаџић 6/2 Јана Живановић 6/2 Вукашин Јовановић 6/2 Вук Јокић 6/2 Лена Маринковић 6/2 Томо Милић 6/2 Миа Нешић 6/2 Јована Рисић 6/2 Анђела Сјашевић

6/3 Кајсарина Милошевић 6/3 Душица Миљић 7/1 Лука Димиријевић 7/1 Милица Миловановић 7/1 Ана Пејрица 7/1 Огњен Сјаић 7/1 Исидора Ташков 7/1 Милица Узелац 7/1 Владимир Цаковић 7/2 Теодора Јермић

7/3 Ива Рисић 8/1 Андрија Јокић 8/1 Алекса Медић 8/1 Димирије Миловић 8/1 Павле Панјовић 8/1 Мина Тројановић 8/2 Вук Вишић 8/2 Марија Габалдо 8/2 Филип Гогић 8/2 Косја Грујић

8/2 Марко Тишма 8/2 Милица Тишма 8/3 Мајлија Бјелић 8/3 Вук Кујунџић 8/3 Николина Сјашевић 8/4 Бојана Брадић 8/4 Бошко Кукањац 8/4 Михаило Радивојевић 8/4 Душица Соковић 8/4 Сара Шкекић

Успеси на такмичењима

Буди пажљив и сналажљив

Градска општина Раковица, у сарадњи са Центром за културу и образовање Раковица, организовала је манифестацију под називом „Буди пажљив и сналажљив“. Едукативно-креативне радионице одржане су 30. септембра у Центру за културу и образовање Раковица, а 1. октобра 2020. год. су Емилија Петрица и Ђорђе Брадић, ученици VI₃ одељења наше школе, учествовали на квизу знања и том приликом освојили ПРВО место на општини.

Ментори овог „трофејног пара“ били су наставници Јелена Беседић, Јелисавета Хрњаковић и Душан Зарић.

Ученици VI₃
Ђорђе Брадић и Емилија Петрица

Убедљиво прво место у заврници такмичења

Ленка Михајловић I₃

Пут до победе

Иако тек први разред, наш ђак је на самом почетку школске године већ успео да нас обрадује освојивши ДВЕ ЗЛАТНЕ медаље!

Ленка Михајловић, ученица I₃ одељења учитељице Сање Стајић, такмичила се у плесу и на Београдском фестивалу *Пут до победе*, захваљујући гласовима судија, освојила ПРВО место. Десетак дана касније, на FUN&SUN онлајн плесном такмичењу – опет ЗЛАТНО ПРВО МЕСТО, овога пута – захваљујући гласовима публике! Организатор такмичења била је SCCF (Serbian Cheerleading & Cheerdance Federation).

Пратимо наше ученике и радујемо се сваком њиховом успеху – како у школи, тако и у свим ваншколским активностима. Дивно је знати да ходницима наше школе свакодневно пролазе овако талентована деца.

Успеси на такмичењима

Најбољи на фото-конкурсу

Ученици наше школе остварили су завидне резултате на ликовном и фото-конкурсу на тему *Мој Београд* у оквиру пројекта *ЕКО ЛОРА*, Београд 2020. године, који је подржала и Канцеларија за младе града Београда. Наша школа је освојила све награде у категорији фотографије ученика основних школа, а награђени ученици су:

- Лазар Антић VI₂ – ПРВО место
- Стефан Шоргић VIII₃ – ДРУГО место
- Данило Глишић VII₁ – ТРЕЋЕ место
- Глорија Глишић V₂ – ПОХВАЛА.

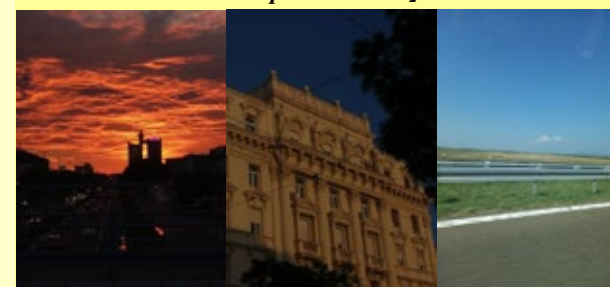

Наставница Тања Ђокић и
Лазар Антић VI₂, Стефан
Шоргић VIII₃ и Глорија
Глишић V₂

Ученици и ликовни педагог Тања Ђокић су у суботу, 31. октобра 2020. године присуствовали завршном програму и додели награда. Програм је одржан на Ади Хуји и том приликом су се сви награђени ученици, њихови наставници и родитељи придружили акцији сађења ружа у оквиру програма *Београду на дар*, а поводом 76 година од ослобођења Београда у Другом светском рату.

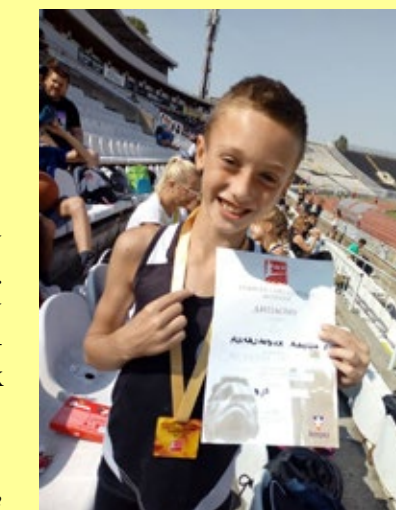
Лазар Антић VI₂

Непобедиви атлетичар

Аљоша Михајловић, ученик III₂, на јесењем првенству Београда за атлетске школе, одржаном 19. септембра 2020. године на „Партизановом“ стадиону, одбранио је титулу ПРВАКА са пролећног првенства. У дисциплини на 50 m – препоне, Атлетске школе Б, постигао је резултат од рекордних 9,13 s. Аљоша је једини атлетичар у млађем узрасту који је оборио све рекорде за ту узрасну категорију!

Аљоша Михајловић III₂

Европски дан језика – Учимо знаковни језик

У сарадњи са Градском организацијом глувих Београда (ГОГБ) и Европским форумом тумача знаковног језика (ЕФСЛИ) и ове године смо обележили Европски дан језика. Наши гости и говорници били су Ивана Бућко, председник организације ЕФСЛИ, Слађана Гордић, секретар ГОГБ-а и Драгана Раичевић Бајић, лингвиста за знаковне језике и докторанд на Универзитету у Генту.

Разговарало се о значају билингвалног образовања, о улози тумача за знаковни језик, али и о искуствима глувих људи у свакодневном животу. Овом догађају присуствовали су и млади глуви људи, као и тумачи за знаковни језик који су у другом делу програма одржали низ радионица са ученицима трећег, шестог и седмог разреда.

Предавање одржано у библиотеци школе

Скенирајте код,
погледајте
наш догађај
и остале
догађаје широм
Европе!

Одељење III₃ учи знаковни језик
од „мета са РТС-а“

Дан језика је у сарадњи са горепомнутим организацијама припремила и организовала наставница енглеског језика Биљана Вишњић.

Ученици су били у прилици да савладају основну комуникацију са особама које користе знаковни језик, као и да сазнају начине на које су ови млади људи учили како знаковни језик, тако и друге језике. Питања су се низала, комуникација знаковима, покретима, гестовима у тишини учионица отворила нам је један нови свет како то сваки нови језик чини.

У Србији живи око 70.000 људи који користе знаковни језик за свакодневну комуникацију. Свака држава има свој знаковни језик тако да смо ми били у прилици да учимо српски знаковни језик.

На сајту Европског дана језика налази се и наш догађај као један од неколико стотина догађаја којима се овај дан обележава у целој Европи.

Биљана Вишњић, проф. енглеског језика

Is School the Best Place to Learn?

I believe that almost every person ever that went to school probably thought at least once why they need to go to school and why they cannot just learn from home. Well, today I will give my opinion about the current education system.

The worst part about regular school is probably having to wake up early. We have to wake up early enough so we can get ready for school and get there at 8 in the morning. A study has proven that human brain is optimal for learning after 10 in the morning and school starts well before. This is what learning at home provides – you can get as much sleep as you need. You can also organize your time to your liking, whereas at regular school you have 45-minute schedule for every subject.

During the spring lockdown, online school showed us that online learning can be used but it is also very bad for actual learning because students can just copy the homework from someone and do not learn anything.

In my opinion, the concept of online school is really bad and it should be used in critical situations but regular school is much better for learning and socializing. Of course, regular school has some flaws. The main flaw is the education system itself. It is not perfect and it takes so much time to perfect it but it is not too bad either.

In conclusion, regular school is much better than online school because of many things and we should stick to regular school and try to perfect the education system.

Mateja Nikolic VIII₂

Today I will discuss if it is better to go to school or study online.

When we have classes at school, classes are longer and teachers have more time to explain new lessons to us. I understand a new lesson much faster. Our friends are nearby, and we study together. For example, when I do not write something on time, I ask my friend to give me his notebook to rewrite it.

What I do not like when we go to school is that I have less time for other things. When I get home from school, it is already time for lunch, and I have to do my homework after. I have to go to bed earlier because classes start early.

Online school is not too bad. Classes are shorter and we have only three classes a day. Teachers give us homework that is not too hard.

In my opinion, the good side of studying online is that students can sleep longer. For instance, when I get tired of learning, I can rest whenever I want. I have enough time both for learning and having fun. When I do not understand a lesson, I can watch it again on the Internet.

The bad side of studying online is that some subjects are very hard, and I need more time to understand them. TV classes for hard subjects are very short. Finally, I miss my friends from school.

In my opinion, classes at school are much better. We learn a lot more in school. We are not lonely at school because we study and hang out with our friends. My teachers explain things much better than those on TV!

Nevena Kadic VIII₂

My Perfect Day

My perfect days are the ones when I get a lot of things done but still have free time to spend with my family or friends.

On a perfect day I would wake up early, at 7:30 in the morning. Then, I would make my bed and eat something healthy and delicious. I would study and do my homework right away so I would have as much free time as possible. Later I would exercise and have a small snack. After that, I would probably just relax and listen to my favourite music.

I would like to spend the rest of my day either playing board games at home or hanging out with my friends. When it is time for dinner I would help my dad by making the table. Then we would watch a TV show together.

My perfect days are quite rare, but I am going to try to make them a part of my everyday life.

Ana Komlen VII₁

Летња научна школа Петница

Истраживачка станица Петница (ИСП) налази се у селу Петница у близини Ваљева. У њему се сваке године одржава Летња научна школа. Концепт летње школе звучи као нешто веома досадно и напорно, али Петница уопште није класична школа него место за дружење, учење и забаву.

Ја сам за ИСП чуо од своје сестре и од свог брата. Када сам чуо њихове утиске о програму, и сам сам пожелео да се пријавим. Посетио сам сајт и видео да је уз пријаву потребно написати аутобиографију и есеј на одређену тему. Након доста писања и помоћи од стране брата и сестре, послао сам пријаву и нестрпљиво чекао њихов одговор. Прошло је неколико недеља када је најзад стигло писмо од ИСП. У писму је стајало да сам примљен и писале су још неке ситнице о програму. Био сам срећан јер сам примљен, али сам и даље био нервозан јер нисам знао шта ме тамо очекује и како ће ми бити.

Када је дошло време за полазак, спаковао сам се и кренуо. Након краћег пута, стигао сам у Станицу и видео где ћу провести наредних седам дана; изгледало је прелепо. Након што сам се распаковао, отишли смо на састанак и упознали се са планом и програмом. Изгледало је много напорно јер смо сваки дан од 9.00 до 22.00 имали неке обавезе, али уопште није било тако. Сваки дан је изгледао овако: састанак, доручак, истраживање на терену или у лабораторији, ручак, одмор, предавање-два, слободно време, вечера, састанак.

Слободно време са другарима

Истраживања у лабораторијама

На састанцима смо причали о обавезама које имамо тог дана. Истраживање на терену или у лабораторији одузимало је највише времена, али је било најзанимљивије. Свакога дана мењала би се област из које бисмо радили вежбе. Једног дана бисмо ишли у пећину, другог на језеро, трећег у лабораторију... Предавања су била другачија од оних на која смо навикли. Била су интерактивна, забавна и поучна.

Ова предавања разликују Петницу од осталих школа. У Петници би на предавањима свако давао своје мишљење и дискутовало би се са предавачима. Након дугог дана, сви полазници би изашли у двориште. Тамо би се одмарали, причали, играли...

Петница уопште није школа, ма колико изгледала као једна од многих. Препоручујем свима који имају времена да је истражи и покушају да се пријаве. Најједноставније речено, Петница је **чудо**, јер се у јако кратком времену може толико тога научити и толико пријатеља упознати.

Матеја Николић VIII₂

Учествујемо на конкурсима

Нека победи живот

До данас нисам превише размишљао о значају и вредности живота. Тек ми је једанаест година и мислим да имам довољно времена за све, за живот.

Док ово пишем, у глави ми се јављају многа питања. Сећам се наслова из новина: „Да победи живот – за Мију, за Лану, за Уну...“ Десетине болесне деце и сва имају само једну жељу – да буду здрава. „Нека победи живот“ – за децу без родитеља, за децу која нису имала среће као што је имам ја. Сетим се тако, с времена на време, колико сам, заправо, срећан. Осмех ми прекрије лице. Радост ме целог испуни. Тада загрлим сестру, пољубим маму, захвалим свима јер имам породицу која ме воли, јер имам родитеље који, и када су љути, мисле да сам најбољи на свету. Срећан сам јер знам да су моји проблеми тако мали.

Сада сам се сетио и својих омиљених патика. Биле су као нове, али су ми биле мале. Мама их је опрала и са осталом гардеробом дала другарици која ради у дому за децу без родитеља. Баш сам био љут! У њима сам дао најлепше голове. Сада, када разислим, срећан сам јер знам да сам, можда, усрећио неког будућег фудбалера, дечака који, у мојим патикама, наставља да даје голове. Распремам ствари. Имам још доста тога да поклоним – и свеске, оловке, прибор... не треба мени толико.

Највише бих волео када бих имао моћ да излечим некога. Тада бих одмах излечило сву децу. Али, немам. Зато могу да некоме улепшам или олакшам бар један дан! Тог једног дана ће бар једно дете бити срећно због мене. То моје мало, некоме ће значити много.

И тако, док ово пишем, по глави ми се мотају десетине питања: Шта још могу? Да ли нешто могу сада? Шта ћу моћи када порастем...? Могу да купим комшиници, баки која живи сама на мом спрату, хлеб и млеко; да помогнем комшији да сиђе низ степенице; да поделим свој прибор...

Сада не могу да урадим много, али... када бисмо сви урадили бар нешто мало, када бисмо помогли колико можемо, живот би био лепши. Живот би победио.

Лука Ристановић V₃

Јана Живановић VII₂

Ања Буторац VIII₃

Утицај интернета на младе

У нашем времену, интернет је постао неопходан и већина му има приступ. Модерне технологије ушле су у наш живот попут торнада, за кратко време промениле навике за 180 степени. Колико је технологија за кратко време постала део наших живота, показује и то што најмоћније војске света, попут америчке војске или НАТО трупа, потпуно функционишу преко „ци-пи-еса“.

Напредак технологије нам мења и навике. Стручњаци упозоравају на то да све слабије памтимо, а и зашто бисмо, када је ту „Гугл“?! Довољно је да укуцамо тражени појам на мобилном телефону или рачунару и добићемо хиљаде података. И путоказе све ређе гледамо – као да више верујемо електронској навигацији у колима него својим очима.

Феномен и популарност „Фејсбука“ и осталих виртуелних друштвених мрежа посебна су прича. Нема сумње да су нове технологије донеле многе погодности, али са собом оне носе и скривене опасности. Све чешће се дешава да, уместо праве, савремени човек бира техничку комуникацију. Управо је интернет-револуција донела нов и јединствен производни капацитет. Да би се борили против актуелне економске кризе, свету је и сада потребан неки „нови интернет“, као мотор за привреду. То мора да буде нешто револуционарно, попут открића ватре или проналаска точка. Тек сваки други становник наше земље користи интернет, што је знатно испод европског просека (у развијеним државама Европе тај број износи и више од 90 одсто).

Предности и опасности интернета

Интернет нам доноси доста нових ствари и, самим тим, има доста предности; подстиче креативност деце и представља извор забаве. Такође учи децу да решавају проблеме и подстиче развој стратегија за селектовање информација. Деца могу да размене искуства и мишљења с другима и на тај начин развијају комуникацију и социјалне вештине. Међутим, колико год предности имале, друштвене мреже су најопасније место на свету. Пошто је интернет већини приступачан, различити људи могу да га користе. Доступни су разни неприкладни и непоуздани сајтови. Веома брзо се шире непроверене информације, које могу да имају огромне последице у друштву. Нажалост, веома честа појава је и насиље путем интернета (увреде, претње, уцењивање и сл.). Такође, „мрежа“ се често користи за распиривање мржње према људима због њихове националне, расне или верске припадности.

Узимајући све у обзир, ако се паметно и одговорно користи, интернет може бити одличан и веома користан. Децу треба одмалена учити његовим лошим странама да би раније sazрела и постала одговорнија. Не смемо веровати свему и увек треба проверити све што чујемо. Све у свему, интернет је невероватно откриће уколико се разумно користи!

Дуња Пановски VIII₃

Предности и мане онлајн-наставе

Онлајн-настава је нови начин образовања који је уведен као мера заштите против вируса ковид 19. Ја сам једна од ученица која похађа школу путем наставе на даљину. Ево како изгледа једна моја (радна) недеља.

Устајем око осам или девет ујутру, сат-два касније од осталих који иду у школу. Почињем да учим отпирилике пола сата или сат након буђења. Могу сама да испланирам шта ћу прво радити, а шта последње, али план треба да буде добар јер ће ми у супротном требати више времена за све. Потребно је да урадим све што је предавано у школи и на то ми одлази око четири сата. После овога радим домаће задатке. Најзахтевнији су ми писање есеја и израда задатака из природних наука. Школски рад и домаће задатке обично радим до шест-седам увече.

Када је време да наставници дају оцене, одлазим на консултације. У школи разговарам са наставницима и одређују ми се датуми одговарања, а некада ми се и разјасни неки део лекције који ми није био довољно јасан. Тих дана проводим пуно времена учећи (по три-четири сата дневно), тако да после имам заостатке у вези са домаћим. Обично ми треба четири-пет дана да их све завршим.

Што се тестова тиче, радим их у исто време кад и моје одељење. Кад је време за часове који се приказују на телевизији, пратим оне лекције које су у нашем школском програму.

Дневно ми остане око пет сати слободног времена које проведем уз телефон или рачунар – цртајући ствари које волим или читајући неку књигу. Некада погледам по три епизоде неке од серија које пратим, што укупно траје сат. Углавном гледам аниме (анимиране јапанске серије) – делом и зато што ме занимају анимација и уметност. Проналазим их на разним сајтовима на интернету. Обично лежем у десет или једанест, а заспим око поноћи или (веома ретко) око један.

Током викенда завршавам лекције и домаће задатке које нисам успела да обрадим током радних дана. Суботом ујутру одлазим у оближњи атеље у коме се, током три сата предавања, припремам за средњу школу. Желим да упишем дизајнерску школу јер су моји родитељи графички дизајнери и зато што ме занимају уметност (помало анимација) и дизајн.

Током викенда излазим напоље јер веома ретко стигнем током радних дана. Немам пуно енергије да било куда идем после многобројних сати учења...

Један од највећих разлога што сам одабрала онлајн-школу јесте присуство короне у нашем друштву. Други разлог је тиша околина (у оваквом окружењу дајем боље резултате). Онлајн-школа пружа ми бољу заштиту од корона-вируса и омогућује ми да се пролагодим сопственом ритму. С друге стране, захтева знатно више самосталног рада него што је то у редовној настави. Мислим да ми за сада добро иде, а надам се да су истог мишљења и моји предавачи.

Ања Буторац VIII₃

Велики пишу за нас

Мој љубимац – мој пријатељ

Имати кућног љубимца значи имати члана породице и пријатеља који је увек ту за тебе и може да ти улепша дан и оплемени живот.

Одувек сам желео да имам кућног љубимца, а посебно у последње време због тога што је мој брат у пубертету и покушава да ме избегава. Такође, моји родитељи пуно раде, па кад је неко код куће и чека ме, то може да ми измами осмех на лице. Мени би свакако било лепо да имам пријатеља са којим могу да комуницирам чак и ако морам да користим покрете и разне звукове уместо речи. После три године чекања, успео сам да наговорим родитеље да ми купе хрчка.

Назвао сам га Хагрид, по лику из „Харија Потера“, зато што је Хагрид велики чупави полудин са исто толико великом душом, а мој хрчак је исти такав, само у малом издању. Он је, заправо, минијатуран, брз као светлост или бржи; воли да се мази, дружи и игра, а нарочито воли да грицка кокице и сунцокрет. Пошто су хрчци ноћне животиње, већина људи мисли да, када трче у точку усред ноћи, то може да смета, али за мене је то успаванка.

Неко други на мом месту би вероватно узео пса или мачку јер су „већи и занимљивији“, али хрчци, иако за неколико „бројева“ мањи, дају пуно љубави, позитивне енергије и осећај да су велики као Сунце.

Александар Пешић VI₃

Ивана Никчевић VIII₁

Срђан Бекић VII₃

Моје тајно скровиште

Моје тајно скровиште је место где највише волим да проводим време. У том скровишту развиле су се многе идеје, цртежи и планови.

Ово скровиште се налази у селу, поред једног мало потока и величином се баш и не може похвалити. Мени, ипак, не треба веће. Направила сам га са седам година од дединих старих палета. У изградњи ми је помогла сестра која је преко лета била ту. Доста дуго смо нас две правиле ово скровиште. У њему се не налази пуно ствари – само једна столица и један стари сто. Сваки пут када одем тамо, понесем нешто занимљиво за игру – папир, оловку и неке грицкалице. Највише волим када је пролеће, а ја седим у скровишту и цртам цвеће које сам убрала. Тренутно, улаз је дозвољен сваком ко жели да машта, црта, да се осами, чита, пише, ужива... Много пута ми се десило да сам скровиште затекла разрушено. Наравно, потрудила сам се да га вратим у провобитно стање. Често видим и неку животињицу када идем до скровишта, па ме она развесели и то ми баш прија.

Моје скровиште је мени драго јер тамо слободно могу да проводим своје време. Мислим да свако треба да има своје скровиште или драго место да би могао да избистри мисли, провесели се и ужива. Зар није тако?

Даница Бронзић VI₃

Мали пишу за нас

Октобарске боје

Септембар – крећемо у школу и опраштамо се од Лета. За њим долети несташни Октобар и најави кишовиту и раскошну Јесен.

Са Октобром дојури разиграна Кошава и са собом понесе четкице и разнобојне темпере, па шара ли шара по густим шумама и бескрајним долинама. Овде мало жуте, тамо – црвене, онде набаци више златне и бакарне. Четкицом тако боји док целу природу не обоји у шарени јесењи костим. За Кошавом долете тмурни кишни облаци и Сунце се уплаши, па побегне. Свадљиви и љути кишни облаци гурају се и свађају по целом небу. Сиви облаци уморни су од свађе, почињу да плачу. Ето октобарских киша.

На мокрој трави је све више покривача од шареног опалог лишћа. Ту се пресијавају све боје Сунца – од жуте, преко црвене, до наранџасте. Иако је на тужном Небу све мање Сунца, на прекривачу га је све више. Кроз прозор гледам како Ветар свира, а гране плешу у ритму Ветрове музике. Кошава понекад дуне у трубу. Покисли и уплашени врапци скупљају се на немирним гранама и крију се испод упорног зеленог лишћа. Испод мог прозора из увелог лишћа храбро се пробијају жути крокуси. Онако мали, пркосе облацима и сијају као мала сјајна сунца.

Док Јесен плете свој шушкави раскошни џемпер, ја сам помало тужан. Нема више игре по цео дан напољу.

Леп је шарени Октобар, али мени је много лепши и дражи распевани и расцветали Мај.

Букашин Стајић IV₂

Вања Максимовић V₃

Јесење јутро

Освануло је јесење јутро. Сунчано и прохладно. Шарено и ветровито. Гледао сам кроз прозор моје собе како ветар прави вртешку од лишћа.

Пожелио сам да се прошетам и да се уверим у јесење украсе овог јутра. Изашао сам да прошетам парком. Била је то незаборавна шетња. Под мојим ногама је шуштао покривач од сувог лишћа. Понегде сам приметио зелену, бодљикаву лоптицу из које вири сјајни кестен. У крошњама дрвећа су се помешале све боје јесени: зелена, жута, црвена и браон. Кроз њих су пролазили зраци сунца који су стварали прелепу слику. Одједном је протрчала веверица и попела се на дрво. Сигурно скупља храну за зиму. Можда је баш она симбол јесени, када се и људи припремају да дочекају зиму. Тад се наоблачило и почеле су да падају ситне капи кише. Шетња је била завршена. Вратио сам се кући. Поглед кроз прозор је сада био потпуно другачији, кроз завесу од кише.

Тог јутра сам схватио колико је јесен променљива и чудна. Показала ми је сву своју раскошну лепоту, па се наљутила и све покварила.

Огњен Цветковић IV₁

Ђачка песничка сусретања

Да имам чаробни штапић

Да имам чаробни штапић,
учини бих да овај свет
буде много леп.

Да сва деца на свету
буду срећна, здрава и сита,
да се завидне и некултурне особе
претворе у лепе и добре
и да светом владају доброта и љубав,
а да мржња и рат заувек нестану
са наше планете.

Да имам чаробни штапић,
учини бих да свако воли и поштује
свог друга и другарицу
и да има велико, несебично срце,
баш као моје.

Да се деца лепо облаче,
дечаци буду кавалери,
а девојчице даме,
да у школи свако има петице
и да пуно деце рађају маме.

Да имам чаробни штапић,
дуга би се са сунцем рађала сваки дан,
уместо папира и ђубрета свуда би цветало
цвеће,
на дрвећу би расле паре
и свако би могао да купи
оно што му душа жели и хоће.

Да имам чаробни штапић...

Љупка Срећковић II₁

Лука Капетановић VI₁

Два лица сунца

Сунце живот даје
и греје нас стално,
када сам на мору,
осећам се сјајно.

Тада сунце прија,
док се купам, пливам,
али после тога,
ја проблеме имам.

Кожа је црвена,
када падне вече
и где год да се пипнем
све ме много пече.

Када си на сунцу
мораш да се пазиш,
и да, док је топло,
спас у хладу тражиш.

Ђорђе Глишић III₃

Розе мачка

Има једна розе мачка,
очи су јој као тачка.
Репић шарен као дуга,
мали миш јој верни слуга.

Своје нокте лаком маже
и машинице своје слаже.

То је мачка моје маште,
лепи цвет из летње баште.

Хтела бих да имам једну,
чудну, розе, злата вредну.

Сара Ристановић II₂

Ђачка песничка сусретања

Мој тата

Устаје рано и брзо се спрема
јер времена никад нема.

Пољуби у образ
мене и брата,
чујемо само затварање врата.

Мале главе, кратке косе,
с дугим рукама што терет носе.

Име му је Светолик,
а мени лакше „тата“;
кад долази с посла,
отварам му врата.

Татино сам сунце,
тако он каже,
а да ме воли,
зна и да покаже.

Мојој срећи нема краја
због татиног загрљаја.

Анђела Јевремовић V₃

Јесен

Суморна јесен дође
и све је некако тмурно,
деце напољу нема,
јер велика се киша спрема.
Гледамо тужно са прозора својих,
јер птичица пој слабо се чује,
али сунчев зрак
се појави каткад
и одмах све лепше буде.
Није ни лоше у јесен рану,
кестења има на све стране,
кућицом својом боцкају они,
шарене се кишобрани разни
и гроздови зрели се беру.
Доћи ће опет весело сунце,
кише ће стати
и онда ћемо се сви напољу играти.

Срђан Бекић VII₃

Музика

До је као добар дан,
Ре је као миран сан,
Ми нас зове у свој стан,
Фа има баш супер план,
Сол да улепша деци дан,
Ла нам даје ноте на длан,
Си да остваримо њима сан
И да ставимо музику у први план.

Нота ми је пуна глава,
па њима стварам чуда права.

Кад моја гитара свира,
све у срце дирам.
Певам на сав глас
тако да се жежи свака влас.

Чаробна је ствар
што је музика мој дар.

Лара Грандић V₂

Елена Степановић VII₂

Обележили смо Вуков рођендан

Вук Стефановић Караџић

У месту малом – Тршићу
родило се румено мушко дете,
ситно од главе до пете.

Мајка, к'о свака мајка,
бринула се за свог јунака.
Светом је завладао мук,
а она му даде име Вук.

Радознало је дете био,
о наукама силним увек је снио.
Јефта му је био најбољи друг
и показао му до знања пут.
Путујући по свету, много је учио
да се народ не би данас мучио.

Драги Вуче, хвала ти за слова,
без њих не би била ни песма ова.
да не мислиш да захвални нисмо,
од срца ти хвала за наше писмо.

У главама нам је свима записано:
„Пиши као што говориш,
читај како је написано“.

Лара Грандић V₂

Пано ученика у боравку

Садржај

Насловна страна (корице часописа): Лука Симић VI₃ – *Контраст*

1. Уместо Речи уредника: Сузана Николић – *Пријатељство помера границе*
2. Биљана Вишњић – *Пројекат Crimson*
3. Наташа Јаредић, Маја Динић и Сања Стајић – *Свечани пријем првака*
4. Драгана Тасић Стојановић – *Еколошка недеља*
5. Мара Ковачевић – *Мали чувари природе за велике промене*
- 6 – 7. *Дечја недеља*
8. Сања Стајић – *У сусрет Дану школе*
9. Снежана Милић – *Прешерновци – хуманитарци (У сусрет Дану школе другара са Косова и Метохије)*
10. Наташа Тончев Благојевић – *Реците НЕ телесном кажњавању, ДА позитивном родитељству*
11. Виолета Учур и Маја Динић – *Учимо кроз игру (Светски дан јабука и Мој тајни пријатељ)*
- 12 – 13. Сузана Николић и Душица Трајковић – *Из угла педагога и психолога (Неколико ствари које морамо знати о пубертету)*
- 14 – 15. *Награђени ученици школске 2019/2020. год.*
- 16 – 17. *Успеси на такмичењима*
18. Биљана Вишњић – *Европски дан језика*
19. *English Essays* – Матеја Николић и Невена Кодић – *Is School the Best Place to Learn?* и Ана Комлен – *My Perfect Day*
20. Матеја Николић – *Летња научна школа Петница*
21. Лука Ристановић – *Нека победи живот*
22. Дуња Пановски – *Утицај интернета на младе*
23. Ања Буторац – *Предности и мане онлајн-наставе*
24. *Велики пишу за нас*
25. *Мали пишу за нас*
- 26 – 27. *Ђачка песничка сусретања*
28. Лара Грандић – *Вук Стефановић Караџић*

Унутрашња страна корица: Валентина Башић VI₂ – *Хармонија*

СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)

СОНЕТ : часопис ученика и наставника Основне школе
"Франце Прешерн" / главни и одговорни уредник Биљана
Благојевић. - 1988, јуб. бр. ; год. 1, бр. 1 (дец. 2019)- . -
Београд : Основна школа "Франце Прешерн", 1988; 2019-
(Београд : D-box). - 30 cm

Полугодишње.
ISSN 2738-1579 = Сонет (Београд)
COBISS.SR-ID 62830348

